

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของอินโดนีเซียได้มีการขยายตัวและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ความมั่นคงทางการเมือง ทรัพยากรที่เพียบพร้อมไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ และค่าจ้างแรงงานที่มีอัตราไม่สูงมาก ล้วนเป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อการลงทุนของต่างชาติ การกักตุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำจากภายนอกเพื่อลงทุนในกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ การผลิตและประกอบกิจการที่ไม่มีการแข่งขัน เนื่องจากได้รับการคุ้มครองจากรัฐ ทำให้ประเทศอินโดนีเซียไม่สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตอื่นๆ ได้

นโยบายเศรษฐกิจของประเทศ

นโยบายด้านเศรษฐกิจภาพรวมของรัฐบาลของนายซูซีโล บัมบัง ยูโดโยโน ยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากรัฐบาลนางเมกาวตี ซูกานอบูตรี อันได้แก่

1. รักษาระดับการเติบโตของเศรษฐกิจมหภาค

- จะมีการรักษาเสถียรภาพการคลังโดยปฏิรูประบบภาษี ให้สามารถเอื้ออำนวยต่อการจัดเก็บภาษี รวมทั้งลดภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนมากขึ้น

- ต้องมีการปรับปรุงระบบการบริหารศุลกากรให้มีความทันสมัย โดยเฉพาะในการตรวจสอบการลักลอบนำสินค้าเข้า และการจัดเก็บภาษี

- บริหารการใช้งบประมาณและหนี้สาธารณะให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

- สามารถแปรรูปรัฐวิสาหกิจในภาคสถาบันการเงิน การขนส่ง สื่อสารคมนาคม และโรงงานผลิตวัสดุก่อสร้าง

2. พัฒนาและปฏิรูปสถาบันการเงิน

- ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้ภาคเอกชนกักตุนเงินจากธนาคารเพื่อการลงทุนมากขึ้น ติดตามการทำงานของธนาคารพาณิชย์อย่างใกล้ชิด ให้ดำเนินงานอย่างธรรมาภิบาลให้มากที่สุด

- ตลาดทุนส่งเสริมและสนับสนุนให้บริษัทจดทะเบียนมีธรรมาภิบาล ปรับปรุงกฎระเบียบให้สามารถเอื้ออำนวยต่อการลงทุน รวมไปถึงพัฒนาระบบสารสนเทศให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

- กองทุนรวมส่งเสริมให้บริษัทจัดกองทุนรวมจัดทำบทวิเคราะห์ที่มีคุณภาพ รวมทั้งใช้ระบบภาษีเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการลงทุน

3. เพิ่มการลงทุน การส่งออก และการจ้างงานในประเทศ

- สร้างบรรยากาศที่ดีในการลงทุน โดยใช้การประชาสัมพันธ์ และปรับปรุงกฎหมายในการปราบปรามการคอร์รัปชันให้มีประสิทธิภาพ

- ขยายตลาดการส่งออก โดยทำการแสวงหาตลาดส่งออกแห่งใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง เปิดศูนย์ประชาสัมพันธ์สินค้านอกประเทศ รวมทั้งการเจรจาการค้าแบบทวิภาคี และเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรขั้นพื้นฐาน

- การจ้างงาน รัฐบาลจะสร้างการจ้างงานผ่านการลงทุนสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ ด้านสื่อสาร โทรคมนาคม พลังงานไฟฟ้า และพลังงานน้ำ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในท้องถิ่น เพื่อรองรับการจ้างงาน โดยรัฐบาลจะเป็นผู้จัดหาเงินทุนสำหรับดำเนินกิจกรรมรวมถึงการประชาสัมพันธ์ พัฒนาและรับรองคุณภาพสินค้า อนึ่งรัฐบาลของพลโทซูซีโล บัมบัง ยูโตโยโน มีแนวนโยบายแก้ปัญหาในประเทศภายใน 100 วัน นับแต่วันได้รับตำแหน่ง โดยมุ่งเน้นนโยบาย 5 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาภาคเกษตรกรรม และป่าไม้
2. ปรับปรุงนโยบายพลังงาน
3. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม สาธารณูปโภคพื้นฐาน เพื่อเป็นแหล่งรองรับแรงงาน
4. พัฒนาให้เศรษฐกิจในประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
5. จัดหาเงินทุนนอกงบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจโดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม